

ЧЕРНІГІВСЬКА ДЕРЖАВНА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМ. В.Г. КОРОЛЕНКА

ВІТАЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ ЛЕУС
(Біобібліографічний покажчик)

Чернігів 2008

ББК 91.9:83

Л52

Віталій Миколайович Леус: Біобібліографічний покажчик /Передм.: В.Мастерова, М.Ткач; Скл. В.М.Леус, Н.В.Романчук; Відп. за вип. П.В.Грищенко. – Чернігів, 2008. – с. – (Чернігів. ОУНБ ім. В.Г.Короленка).

Біобібліографічний покажчик „Віталій Миколайович Леус” має за мету систематизувати друковані джерела, які всебічно і ґрунтовно розкривають творчість письменника. У посібнику дотримано хронологічний характер розміщення літературних джерел у прямій послідовності. До покажчика увійшли твори і статті, написані в період з 1965 року до 1 січня 2008 року. Бібліографічний опис здійснено відповідно існуючим державним стандартам.

Складачі: В.М.Леус, Н.В.Романчук

Відповідальний за випуск: П.В.Грищенко

Комп’ютерний набір: Т.М.Комлик

Макетування: В.М. Даценко

Ризограф Чернігівської ОУНБ ім. В.Г.Короленка

Тираж 150

НАПРОРОКУВАЛА ЙОМУ МАТИ

Віталій Миколайович Леус народився 2 липня 1946 року в мальовничому селі Крутоярівка, що розташувалося на лівому березі колись широкої і бурхливої ріки, а нині вузької і тихоплинної річечки Перевід, що в Прилуцькому районі на Чернігівщині.

Смак до творчого слова відчув ще за шкільною партою: у пресі почав публікуватися з 14 років. Перші вправи надсилав до московської газети „Правда”, яка на той час передплачувалася у родині. Звісна річ, дитячі твори аж ніяк не могла опублікувати столична газета, але нікому не знаному, простому, сільському хлопчині з глухого поліського села на повному серйозі відповідали провідні політики і московські журналісти. Віталій Леус дописував до районної, обласних, республіканських і центральних газет. Був дитячим кореспондентом газети „Зірка”.

То й не дивно, що свою подальшу життєву долю тісно пов’язав з журналістикою. Вищу освіту отримав у Київському державному університеті ім. Т.Г.Шевченка.

З часом друкувався в газетах та журналах: „Неделя”, „Рабоче-крестьянский корреспондент”(Москва), „Радянська Україна”, „Сільські вісті”, „Робітнича газета”, „Літературна Україна”, „Друг читача”, „Культура і життя”, „Молодь України”, „Молода гвардія”, „Патріот Батьківщини”, „Спортивна газета”, „Дніпро”, „Барвінок”, „Малютко” (Київ) та колективних збірниках. Художні твори звучали у програмах Всеукраїнського радіо. За сорок років журналістської діяльності видрукував близько півтори тисячі матеріалів.

Як правило, дітям батьки дарують іграшки. Мама дарувала своєму синові тоненькі дитячі книжки, придбані в сільмазі. При цьому не раз казала: „Вчись писати. Я відчуваю: з тебе має бути письменник”. Ділилась потаємним: „Я в дитинстві мріяла писати казки”. Не вийшло. Сталінське дитинство мами було пройняте іншими проблемами, зовсім далекими від казок.

Віталій Леус свою журналістську діяльність розпочав у міськрайонній газеті „Правда Прилуччини”, згодом працював у срібнянській районній газеті „Ленінське слово”, чернігівських обласних газетах – „Комсомольський гарт”, „Деснянська правда”, „Чернігівський вісник”, міській – „Чернігівські відомості”. Редагував всеукраїнську дитячу газету „Ліхтарик”. Пройшов шлях від рядового кореспондента районної газети до редактора всеукраїнської.

Працюючи в журналістиці, пробував свої творчі сили у художній прозі. У юні літа одважився надіслати своє оповідання самому Григору Тютюннику. Письменник, попри те, що був зайнятий своїми клопотами, все ж знайшов час, аби прорецензувати твір

початкуючого автора. При цьому зазначив такі слова: „Ви вмієте, уже вмієте гарно писати, але вчитися треба ще багатенько чому. Хай Вам щастить, любий хлопче”.

І Віталій Леус писав, і вчився. Вчився і писав. Не все друкувалося. Навіть у місцевій пресі. Але ті твори, які з’являлися на папері, знаходили широкий відгук серед читацького загалу. Перша його книга „Час народжувати синів” з’явилася у провідному київському видавництві „Радянський письменник” 1989 року, коли авторові вже було 43 роки. Що характерно, однойменну повість, опубліковану у цій книзі, автор почав писати ще коли навчався у Яблунівській середній школі. Отакою довгою виявилася зустріч з читачем. Перший твір письменника критика зустріла неоднозначно. „Не все рівноцінне в книжці, - зазначалося на сторінках київської газети „Друг читача”, - але знайомство з нею залишає слід у пам’яті. Чимось близькі і зрозумілі турботи і радощі героїв Віталія Леуса. Прозаїк добре знає життя, і голос його звучить непідробно, а з часом, віриться, набере ще більшої виразності”.

Різним буває прочитання книжок: одні автори захоплюють у полон закрученою інтригою сюжету, в інших – навпаки – десь аж посередині твору родзинка, а розв’язка, мало не на останній сторінці. А ще, буває читаєш поволі, ніби проживаєш з героєм то селянську буденщину чи навіть, фашистську неволю, оте дике рабство, що відродилося заново в середині 20 століття у самому центрі Європи, то з острахом входиш у людську самотність, вихоплену автором із тисяч самотностей, а потім дивуєшся, бо й відірватися не можеш від того читання і ніби нічого й немає у тій Варченчисі, виписаній Віталієм Леусом у новелі „Новосілля”, хіба лише затишність до роботи. Так, ця затишність в самому характері українських селянок. Але ж ні, читаєш і дочитуєшся, наче мало скривджених і самотніх у наших селах, які вже й не чекають нічого у цьому світі, хіба – смерті виглядають. Все ж і в їхнє життя несподівано входить крапельночка радості, освітить спорожнілу оселю і душу чиеюсь турботою, щирістю і добротою. Нехай і ненадовго, але ж є вона, радість, є – то ж і живемо надією. Ось таким розкривається життя у творчості Віталія Леуса, зокрема, у книгах „Дегустація”, „Дами запрошують кавалерів”, „З мертвих воскрес” та „Суди його Бог”. Особливість творчості цього письменника – правдивість. Правдивість життя і самої мови, такої характерної і такої дивовижно багатой на народність, не на надуману простоту, а навпаки – багатство.

„А воно перший келишок, як по льоду, другий, як по меду, а третій не питай – лиш давай. Налижеться Макарович за день, додому ледь приплететься. Надька раз стерпіла, вдруге, потім давай сваритися: „Вік прожила – горя не знала, а це на старість, мов кілок у горло. І де ти в лихій години взявся?” – читаємо у повісті „Суди його Бог”, в якому життя вихоплене, наче зрізане з пресованого пласти людських доль. І кожна своєрідна, не схожа

на інші, а коли вони переплітаються, наче зливаються в один полиновий букет, то ще більше додається гіркоти від того, що прихилилося лихо до біди, а не поєдналася радість зі щастем.

Таке поєднання бачимо і в повісті „З мертвих воскрес”, коли українська дівчина Оксана Корінь, зраджена своїм односельцем, опиняється у німецькій неволі. І не назвеш коханням її почуття до такого ж, як і вона, невільника, поляка Адама. Швидше оте нестримне бажання щастя, ота чужина і щоденний страх, який породжує рабство, коли твоє життя часто залежить від звичайної забаганки рабовласника. Але над усе цей твір захоплює своїм відчуттям реальності, мовби ти не читаєш, а стоїш збоку і спостерігаєш на власні очі чужий світ, саме отой, „цивілізований”, що приніс людству найбільше зло минулого століття – фашизм. Тільки і тут треба віддати письменнику належне – він не став вимальовувати однією, чорною фарбою німців, отих німців, що раділи коштовностям, знятим з розстріляних українців чи росіян. Отих, що мали за худобу нашу молодь, силоміць вивезену на роботу до Німеччини. Ельза Гетліх – німкеня, яка розуміла трагізм завтрашнього дня свого народу, що посягнув на свободу інших народів і запалив вогонь ненависті до себе половини світу. Та ненависть неодмінно мала спалити і саму Німеччину – така філософія життя. І це розуміла фрау Гетліх. Як розуміла й українську дівчину Оксану, яка працювала у господарстві. Людність німкені не тільки допомагає вижити дівчині, але й фактично рятує життя, коли після намагання втекти, її та Адама повертають назад господарям. Так, за втечу карали на смерть, або ж відправляли до концтабору. А тут не тільки не покарали – Ельза з турботою сестри допомагає Оксані при народженні маленького Станіслава, ділиться теплом свого серця і всім тим, що необхідно немовляті при народженні. Ще й бере з Адама клятву, що той ніколи не полишить маленького сина та Оксану. Полишив. Ні, гірше – клятвовідступник розлучив матір з сином, осиротивши обох на все життя. І про це автор пише теж без зайвого нагнітання душевних страждань, просто аж ніби поспішає наодинці залишити матір із сином, які зустрілися через сорок років.

Повість „З мертвих воскрес” – це драматично хвилююча розповідь про складну долю української дівчини. Читається вона легко і захоплює. Сюжет динамічний. В його основу покладено реальні факти. Звичайно, автор не копіює дійсність, він просто використовує її як матеріал для створення свого художнього світу.

Перу Віталія Леуса належать два романи – „Два снаряди в одне місце не лягають” і „Такі солоні солодкі вуста”. У романі „Два снаряди в одне місце не лягають” простежується доля звичайної людини Венедикта Ляшенка, починаючи з 1918 і закінчуючи 1964 роком. Голодне дитинство, громадянська, фінська, Велика Вітчизняна війни, відбудова народного господарства. Події відбуваються на Україні, у Вірменії, Чечні,

Росії, Білорусі, Литві, Латвії, Естонії, Німеччині. Головний герой твору свято вірить у соціалістичні ідеали, свого часу навіть розкуркулив рідну тітку. Та в полудень віку відбувається переоцінка моральних цінностей. На прожите він починає дивитися очима зрілої людини. Лише тепер до нього приходить певність: ні, не так він жив, не те творив. Головний герой роману Венедикт Ляшенко відчув перебудову за двадцять з лишком років до її початку, коли на стіл секретаря міськкому партії поклав партійний квиток.

У романі „Такі солоні солодкі вуста простежується доля Луки Ющенка. Аби врятуватися від голодної смерті у 1933 році, Лука чотирнадцятилітнім підлітком потрапляє на шахти Донбасу. Потім служив в армії, навчався, брав участь у Великій Вітчизняній війні. Не один раз життя Ющенка зависало на волосинці, та щоразу він виходив переможцем у двобої зі смертю.

Як зазначали критики, „Віталій Леус вміє найголовніше – розповідати свої історії так, що вони потім не зникають у безмежних лабіринтах пам'яті за сімома „замками”, не припадають нафталіном, а час від часу наполегливо нагадують про себе – думками, фразами, образом вже рідного персонажа”.

Оповіданням також притаманні психологізм і життєвість, невимушеність і самотність характерів, динамічність і висока внутрішня напруга.

Іван Ільєнко з оповідання „Народжений, щоб жити” розминувся з батьками, що приїхали порятувати його з німецького полону. Розминувся він із смертю, хоч вона йшла за ним назирці по важких дорогах додому. І вже біля самої домівки стрівся з поліцаєм і почув: „Твої батько з матір'ю їздили до концтабору. Їм там сказали: ти помер від ран і похований. Сьогодні вночі збирають людей на поминки”. Розминувся з матір'ю і маленький Івасик Маньчин. Життя змалечку кинуло його у круговерть материних п'яних оргій, а коли вона потрапила до в'язниці, батько забрав дитину у свою нову сім'ю, де він по справжньому відчував материнську любов чужої жінки. Відчуття міри – одна із складових майстерності митця, якою досконало володіє Віталій Леус. І про що б він не писав: про зраду, як у новелі „Спокута” чи подвійну зраду і підступне вбивство, як в оповіданні „Трагедія на сінокосі”, чи про „застільно – застійний період” (оповідання „Дами запрошують кавалерів”), жирування чиновників, подвійну мораль, або й повну її відсутність.

У центрі оповідання „Обирали голову” – проста сільська родина: дід Юхим та баба Євдокія, котрі вже прожили довге і нелегке життя, ведуть діалог в час так званої перебудови про перевибори голови колгоспу. У творі відсутня сюжетна лінія, не загострена динаміка перебігу подій, але в ній є те, що характерне українській класичній новелі – ліризм, поетика слова, образність, милозвучна поліська мова. У цьому оповіданні,

як і в багатьох інших, є щось від Григора Тютюнника. Ота безмежна любов до простої людини, всього оточуючого, ота характерна тонка спостережливість помітна і в багатьох оповіданнях Віталія Леуса.

У новій книзі „День, осяяний ранковою зорею” письменник сповідує найголовніше – мистецтво – це духовні ліки народу, нації, якою б тяжкою недугою вона не хворіла. Особливо сьогодні, коли міліють у ціні прабатьківські заповіді, коли українську духовність віддають на поталу іноземній наркотично – порнографічній, антилюдській у своєму зародку культурі. А справжнє мистецтво таврується як пережиток минувшини, відкидається і заперчується новітніми ідеологами, що з часом уже й не розберуться, за яку валюту і на догоду кому паплюжать надбання українського народу. Тому й цінне кожне слово, яке несе в собі зерна справжнього, чим повнить душа народу, його національну суть і національну велич.

Віталій Леус працює у шести творчих вимірах – психологічна проза, документальна, історико – краєзнавча, детективи, дитяча література, розробляє теми паранормальних явищ. У плані історико – краєзнавчої літератури особливого розголосу набрала книжка „Чернігів. Погляд через століття”. Великою популярністю користується література паранормального плану: „Зцілю тебе словом”, „Візьму твій біль”, „Визначено з неба”.

2004 року за значний внесок у пропаганду української літератури Віталій Леус удостоєний Міжнародної літературної премії „Тріумф”.

За активне висвітлення в засобах масової інформації діяльності органів внутрішніх справ у боротьбі зі злочинністю, питань зміцнення правопорядку та законності в Україні правового виховання громадян, творчий внесок у формування позитивного іміджу міліції України 2007 року Віталій Леус був нагороджений Почесною грамотою Міністерства внутрішніх справ України. Водночас став лауреатом Всеукраїнського творчого конкурсу імені Ярослава Мудрого (так було відзначено чотиринадцять вибраних детективних творів). Він лауреат обласних премій і конкурсів: „Краща книга року” (2002, 2004, 2006), „Золотий передзвін Придесення”.

Відзначений також грамотами Національної спілки журналістів України, Українського республіканського комітету профспілки працівників культури та багатьма іншими грамотами, дипломами, почесними відзнаками та ювілейними медалями. Редагована Віталієм Леусом всеукраїнська дитяча газета „Ліхтарик” за участь у міжнародній виставці „Інтерпрес” – „Українська преса – 2004” відзначена Дипломом. Верховний отаман Київський та всієї України, генерал козацтва Дмитро Сагайдак нагородив „Ліхтарик” орденом „Козацька слава” II ступеня.

Віталій Леус – член Національної спілки письменників України та Національної спілки журналістів України. Він автор 38 книжок і численних публікацій. Всі його твори зберігаються в Чернігівському обласному державному архіві, Чернігівській державній обласній універсальній науковій бібліотеці ім. В.Г.Короленка, бібліотеці Чернігівського історичного музею ім. В.Тарновського, багатьох інших бібліотеках Чернігова та області, Києва, а також в багатьох бібліотеках України. Крім цього, книги Віталія Леуса утримуються у бібліотеці Конгресу США, у національних бібліотеках Канади, Франції, Австрії, Британській бібліотеці, Центральній бібліотеці Парижа, в бібліотеках Гарвардського університету США, Сорбоннського університету (Франція), в бібліотеках Польської АН у Кракові, Інституту славістики Польської АН, Університету в Торонто, Українського вільного університету в Мілані, університету в Ухані (Китай), університету в Ополі (Польща), відділення славістики в Успалі (Англія), у бібліотеках Москви, Санкт-Петербурга, в багатьох столичних бібліотеках країн СНД.

Валентина Мастерова,

Михась Ткач,

члени Національної спілки письменників України.

Біобібліографічний покажчик „Віталій Миколайович Леус” продовжує серію посібників, присвячених письменникам Чернігівщини, які з’явилися друком протягом останнього часу. У ньому систематизовано джерела, котрі розкривають життя і творчість письменника та журналіста.

До посібника увійшли твори, які з’явилися друком окремими книгами, а також художні твори, опубліковані в періодиці. Покажчик побудовано за такими розділами:

- окремі видання творів Віталія Леуса;
- художні твори в часописах;
- публіцистичні твори, статті з питань літератури і культури;
- історія та краєзнавство в публікаціях Віталія Леуса;
- література про життя та творчість Віталія Леуса.

Добір матеріалів завершено у грудні 2007 року.

Біобібліографічний покажчик „Віталій Миколайович Леус” розрахований на широку читацьку аудиторію – літературознавців, викладачів і студентів вузів, бібліотечних і музейних працівників, всіх хто не байдужий до літературного процесу на Чернігівщині і до краєзнавчої справи.

ОКРЕМІ ВИДАННЯ ТВОРІВ

1. ЧАС народжувати синів: Повість, оповідання. – К.: Рад. письменник, 1989. – 256 с.
Рец.: Струтинський В. Надія на розквіт //Шляхом комунізму. – 1989. – 5 груд.
Мазур М. Голос звучить непідробно //Друг читача (Київ). – 1990. – 10 трав.
2. ВБИВЦЮ назве суд. Вогонь запалюють від вогню: Повісті. – Чернігів: Ред. – видав. відділ обл. упр. по пресі, 1992. – 224 с.
Рец.: Дзюба С. А детектив інтригуючий //Наш край. – 1994. – 4 лют.
3. ЗЦЛЮ тебе словом: Нариси. – Чернігів: Обл. орг – ція Співки журналістів України, 1992. – 40 с.
Рец.: Кузьменко О. Що може екстрасенс //Правда Прилуччини. – 1993. – 13 берез.
4. ДЕГУСТАЦІЯ. Солоні вуста: Повісті, оповідання. – Чернігів: Ред. – видав. відділ обл. упр. про пресі, 1993. – 152 с.
Рец.: Антоненко П. Прозріння //Сіверщина. – 1999. – 19 листоп.
5. ДАМИ запрошують кавалерів. Заговори до мене піснею: Повісті, оповідання. – Чернігів: Ред. – видав. відділ обл. упр. по пресі. – 1993. – 103 с.
6. З МЕРТВИХ воскрес: Повість, оповідання. – К.: Укр. письменник, 1994. – 128 с.
7. СПРАВА нумізмата: Повість. – К.: Приват. вид-во, 1995. – 88 с.
8. ДВА снаряди в одне місце не лягають: Роман у трьох частинах. – К.: Бібліотека українця, 1998. – 268 с.
Рец.: Магула М. Точні снаряди //Чернігів. відом. – 1999. – 10 груд.
9. ВІЗЬМУ твій біль: Нариси. – Чернігів: РВК „Десн. правда”, 1999. – 54 с.
10. ВІКНО у травневий сад: Оповідання, казки. – К.: 1999. – 24 с.
11. СУДИ його Бог: Повість, оповідання. – К.: Бібліотека українця, 2000. – 81 с.
Рец.: Магула М. На тринадцяти вітрах //Десн. правда. – 2002. – 12 лют.
12. ТРЕЗОР: Оповідання /Худож. Я.Білявська. – К.: Рада, 2001. – 15 с.
Рец.: Кушніренко М. Не чужа чужина //Чернігів. відом. – 2002. – 11 січ.
13. ТАКІ солоні солодкі вуста: Роман. – Чернігів.: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2002. – 199 с.
14. ЧЕРНІГІВ. Погляд через століття: Іст. – краєзн. нариси. – Чернігів: Атом Плюс, 2003. – 164 с.
15. ДО ПЕКЛА – по трупах: Повість. – К.: Рада, 2003. – 90 с.
16. СИНУ, сину, сину, ангел мій, або З матір`ю наодинці: Повість-сповідь /Ред.С.Дзюба. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2003. – 100 с. – У кн. використані вірші С.Охріменко.

17. ПРИЛІТАЙТЕ навесні, лелеченьки: Оповідання, казки. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2004. – 31 с.
18. СМЕРТЕЛЬНИЙ візит: Повість. - Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2004. – 55 с.
19. ВИЗНАЧЕНО з неба: Нариси /Ред.С.Дзюба. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2004. – 67 с.
20. ГНІЗДО бандита, або Нитки одного клубка: Повість. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2004. – 111 с.
21. ЖИВА вода: Нариси. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2004. – 39 с.
22. ШЛЯХ довжиною у 40 років: Нарис. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 20045 – 51 с.
23. АЛЬФА і омега: Повість. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2005. – 60 с.
24. ФАТАЛЬНИЙ будинок. Черняхівськ не відповідає: Повісті. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2005. – 56 с.
25. СИЛЬНІШІ за метал: Нарис. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2005. – 47 с.
26. М'ЯЧ – на центр!: Нарис. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2005. – 45 с.
27. ВЛУЧНІСТЬ і грація, швидкість і комбінація: Нарис. – Ніжин: ТОВ Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2006. – 60 с.
28. УКРАЇНСЬКИЙ детектив. Т.1. Справа нумізмата. Вбивцю назве суд. Смертельний візит.: Повісті. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2006. – 200 с.
29. УКРАЇНСЬКИЙ детектив. Т.2. Гніздо бандита, або Нитки одного клубка. Черняхівськ не відповідає. Альфа і омега.: Повісті. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2006. – 182 с.
30. УКРАЇНСЬКИЙ детектив. Т.3. Полювання на самотніх людей. Дорога за ґрати. „Я не хотіла тебе вбивати, мамо”. Фатальний будинок.: Повісті. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2007. – 156 с.
31. УКРАЇНСЬКИЙ детектив. Т.4. Сексрабині. Глухий кут. І у вбивць прокидається совість.: Повісті, оповідання. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”. – 2007. – 142 с.
32. ПОДВИГ, не підвладний часові: Докум. повість у 2-х ч. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2007. – 348 с.
33. СОЛОДКА „Стріла”: Нарис. – Ніжин: ТОВ „ Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2007. – 87 с.

Рец.: Марченко П. Книга про фабрику //Десн. правда. – 2007. – 11 груд.

34. ЧЕРНИГОВ – город космический: Очерк к 40-летию ОАО „ЧеЗаРа” /Сост. В. Леус. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2007. – 96 с.
35. ДЕНЬ, осяяний ранковою зорею: Повість, оповідання /Ред. С.П.Реп`ях. – Чернігів: КП „Вид-во „Чернігів. обереги”, 2007. – 252 с.
36. АТАКУВАЛИ з морських глибин: Докум. повість. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2007. – 40 с.
37. СОНЯЧНІ поверхи: Док. повість – хроніка. – Чернігів: РВК” Десн. правда”, 2007. – 260 с.
38. ЧЕРНІГІВ. Погляд через століття: Іст. – краєзн. нариси. – 2-е вид. доп., перероб. – Ніжин: ТОВ „Вид-во „Аспект – Поліграф”, 2008. – 176 с.

ХУДОЖНІ ТВОРИ В ЧАСОПИСАХ

39. НА ПЕРОНІ: Вірш //Ленін. слово (Срібне). – 1965. – 29 трав.
40. ПАДОЛИСТ: Новела //Ленін. слово. – 1965. – 17 лип.
- Співавт.: М.Харченко.
41. ПРОЛІСКИ: Етюд //Ленін. слово. – 1966. – 23 квіт.
42. ПРОБАЧ мені ...: Новела //Ленін. слово. – 1966. – 17 груд.
43. ЧЕРЕСЛО: Гумористичне оповідання //Ленін. слово. – 1968. – 16 лип.
44. РАДІСТЬ старої Ярини: Оповідання //Ленін. слово. – 1968. – 10 серп.
45. СОЛДАТСЬКА пілотка : Оповідання //Комс. гарт (Чернігів). – 1968. – 17 серп.
46. ДЖЕМИР: Оповідання //Комс. гарт. – 1970. – 29 верес.
47. ВІРНІСТЬ матері: Образок //Комс. гарт. – 1971. – 27 берез.
48. КОБЗАРЕВІ струни: Уривок з повісті „Заговори до мене піснею” //Комс. гарт. – 1972. – 10 черв., 13 черв., 15 черв., 17 черв.; Молода гвардія (Київ). – 1972. – 22 жовт.
49. ДРУЗІ внесли у дім сонце: Замальовка //Рад. жінка (Київ). – 1973. – № 2. – С. 16.
50. ТРИ кроки до безсмертя: Уривок з повісті //Комс. гарт. – 1981. – 16 черв., 18 черв., 20 черв., 23 черв., 25 черв.
51. ЧЕКАННЯ: Оповідання //Комс. гарт. – 1983. – 25 серп.
52. МАНЬЧИН: Новела //Десн. правда (Чернігів). – 1985. – 20 січ.; Правда Прилуччини. – 1986. – 11 січ.; Ком. праця (Борзна). – 1986. – 23 серп.
53. СОЛДАТСЬКА пілотка: Оповідання //Десн. правда. – 1985. – 27 лип.
54. ДІМ... У сандалику: Оповідання //Барвінок (Київ). – 1986. – № 7. –

С. 4.

55. ОДАРКА: Оповідання //Правда Прилуччини. – 1986. – 8 берез.
56. СКІЛЬКИ коштує хліб: Оповідання //Правда Прилуччини. – 1986. – 19 квіт.
57. ВІД усієї душі: Оповідання //Комс. гарт. – 1986. – 30 лип.; Ком. праця. – 1986. – 14 жовт.
58. МОЛОКО для внука: Оповідання //Комс гарт. – 1986. – 16 серп.; Шляхом комунізму (Чернігів). – 1988. – 23 черв., 28 черв.; Десн. правда. – 1989. – 2 лип.
59. НА ГОСТИНУ до Вольдемара: Оповідання //Ком. праця. – 1986. – 11 верес.; Шляхом комунізму. – 1982. – 28 верес., 3 жовт.
60. ДІАГНОЗ не підтвердився: Оповідання //Комс. гарт. – 1986. – 23 верес.; Прапор комунізму. – 1989. – 7 січ.
61. НОВОСІЛЛЯ: Оповідання //Десн. правда. – 1986 – 10 січ; Ком. праця. – 1986. – 15 листоп.; Шляхом комунізму. – 1989. – 7 верес.
62. РОЗПЛАТА: Оповідання //Комс. гарт. – 1986. – 27 листоп.
63. ЧЕРНІГІВСЬКА область: Нариси //Україна туристська: Фотопутівник – довідник. – К., 1986. – С. 416 – 428.
64. НЕВІСТОЧКА: Оповідання //Комс.гарт. – 1986. – 26 груд. ; Шляхом комунізму. – 1986. – 15 листоп., 29 листоп.
65. ЗІРОЧКА. Непроханий гість: Оповідання //Дніпро (Київ). – 1987. – № 5. – С. 97-99.
66. НА ПОЛЮВАННІ : Оповідання //Десн. правда. – 1987. – 22 листоп.; Шляхом комунізму. – 1989. – 15 серп.
67. ЯК ЖУЧКА бабусю Марину врятувала: Для малят //Десн. правда. – 1987. – 13 груд.
68. ОБИРАЛИ голову: Оповідання //Шляхом комунізму. – 1988. – 23 лип., 26 лип.
69. НАТОМИЛОСЬ Мотрине чекання: Оповідання //Шляхом комунізму. – 1988. – 15 верес. ; Десн. правда. – 1988. – 16 жовт.
70. ЖУЧОК: Оповідання //Малятко (Київ). – 1988. – № 1. – С. 11 – 12.
71. ВАЖКА дорога до сина: Оповідання //Комс. гарт. – 1988. – 30 лип.
72. ВІД широкого серця: Житейська історія //Десн. правда. – 1989. – 29 серп.
73. ДІМ у черевичку: Оповідання //Шляхом комунізму. – 1989. – 28 лип.
74. НЕ ЗАЛИШ пораненого птаха: Нарис //Природа і ми: Зб. – К., 1990. – С. 41 – 44.
75. ДАМИ запрошують кавалерів: Оповідання //Чернігів. відом. – 1991. – 10 трав. ; Сім'я. – 1996. – 5 лип. ; Літ. Україна. – 1996. – 17 жовт.

76. ТРЕЗОР: Оповідання //Чернігів. відом. – 1992. – 14 трав.
77. „Я НЕ всиджу, я не влежу, я розкидаю одержу”: Оповідання //Чернігів. відом. – 1993. – 20 серп.
78. РОЗГРОМ поліцайського стану: Уривок з повісті „Вогонь запалюють від вогню” //Ніжин. вісн. – 1993. – 8 груд.
79. З МЕРТВИХ воскрес: Повість //Чернігів. вісн. – 1995.- № 16-31.
80. СПРАВА нумізмата: Повість //Чернігів.відом. – 1996.- 17 трав., 24 трав., 7 черв.,14 черв., 21 черв., 5 лип., 12 лип., 16 серп.,30 серп., 13 верес., 4 жовт., 15 листоп., 22 листоп., 29 листоп.
81. ДРАМА на сінокоші: Новела з життя //Чернігів. вісн. – 1988. – 28 серп.
82. ДЯДЯ Вася, Джон, Бейбі і голі дівчата: Оповідання //Літ. Чернігів. – 2003. – № 2. – С. 51 – 58 ; Літ. Україна. – 2003. – 29 трав.
83. КВИТОК для „зайчика”: Бувальщина //Десн. правда. – 1988. – 29 жовт.
84. НЕНАПИСАНИЙ лист президентові Білорусі: Оповідання //Літ. Україна. – 2003. – 29 трав.; Соборність (Ізраїль). – 2005. – № 1. – С. 11 – 15.
85. ДВІ доби без влади: Оповідання //Літ. Чернігів. – 2003. – № 4; Соборність. – 2005. – № 1. – С. 15-18.
86. НЕ ЗАЦВІТЕ терен яблуневим цвітом: Оповідання //Літ. Чернігів. – 2006. – № 2. – С. 48 – 53.
87. ЗОЛОТИЙ зуб: Оповідання //Літ. Чернігів. – 2007. – № 3. – С. 36 – 40.

ПУБЛІЦИСТИЧНІ ТВОРИ, СТАТТІ З ПИТАНЬ ЛІТЕРАТУРИ І КУЛЬТУРИ

88. ДЗВІНКИЙ струмок //Ленін. слово . – 1965. – 3 квіт.
Рец. на оповідання Г. Тютюнника.
89. ПРОЛІСКИ: Огляд віршів поетів – початківців //Ленін. слово. – 1965. – 18 верес.
90. ЗУСТРІЧ з поетом //Ленін. слово. – 1965. – 28 жовт.
Рец. на кн. Л. Коваленка „Сонце в зіницях”.
91. СВІТЛО далекої зірки //Ленін. слово. – 1966. – 2 квіт.
Рец. на кн. В. Симоненка „Вино з троянд”.
92. ЯК ХОРОША пісня //Ленін. слово. – 1966. – 6 серп.

- Рец. на кн. Б. Олійника „Вибір”.
93. ДУМИ діда додумають внуки //Ленін. слово. – 1966. – 8 жовт.
Рец. на кн. В. Симоненка.
94. СТИГЛІ ягоди калини //Ленін. слово. – 1966. – 29 жовт.
Рец. на кн. І. Гнатюка „Калина”.
95. „ЖИВИЦЯ”. //Ленін. слово. – 1987. – 17 черв.
Рец. на зб. поезій І. Нижника „Живиця”.
96. РІЗНОМАЇТА палітра //Ленін. слово. – 1967. – 26 серп.
Рец. на кн. С. Реп’яха „Барви”.
97. „ЩИРІСТЬ” //Ленін. слово. – 1967. – 21 жовт.
Рец. на кн. В. Крищенко „Щирість”.
98. БУКЕТ поезії //Ленін. слово. – 1967. – 29 лип.
Рец. на поет. зб. „День поезії”.
99. РЯДКИ, продиктовані серцем //Ленін. слово. – 1967. – 1 трав.
Рец. на кн. Б. Степанюка „Іменем сонця”.
100. „КОЛО” //Ленін. слово. – 1968. – 27 лип.
Рец. на кн. Б. Олійника „Коло”.
101. „НАКАЗ каменярів” //Ленін. слово. – 1968. – 20 січ.
Рец. на кн. В. Забаштанського „Наказ каменярів”.
102. Плоди літнього саду //Ленін. слово. – 1968. – 14 груд.
Рец. на кн. В. Ткаченко „Сад мого літа”.
103. НА ДОРОГАХ шукань //Літ. Україна. – 1969. – 22 серп.
Рец. на кн. М. Медуниці „Журавлине перо”.
104. ГЛИБОКА криниця //Комс. гарт. – 1971. – 14 серп.
Рец. на кн. М. Кіпоренка „Вода з криниці”.
105. „ЧЕРНІГІВЩИНА” //Комс. гарт. – 1972. – 5 верес.
Рец. на фотоальбом В. Школьного „Чернігівщина”.
106. ПІЗНЬОГО вечора восени: [Ст. на теми виховання] //Десн. правда. – 1973. – 18 берез.
107. СПАСИБІ вам люди: [Ст. на теми моралі] //Молодь України. – 1975. – 6 черв.
108. ПТАХИ вилітають у вирій //Десн. правда. – 1973. – 11 лип.
Рец. на кн. Н. Віргуш „Стривожені птахи”.
109. ПРО найдорожче //Десн. правда. – 1973. – 28 серп.
Рец. на кн. О. Дмитренка „Весло”.
110. „ДОБРИЙ вечір і здоровеньки були” //Десн. правда. – 1973. –

18 листоп.

Про перебування в Чернігові нар. артистів УРСР Юрія Тимошенка і Юхима Березіна.

111. ОДЕРЖИМИСТЬ //Десн. правда. – 1974. – 14 квіт.

Нарис про філокартиста, доцента Чернігів. пед. ін – ту ім. Т.Г.Шевченка І.В.Бугаєвича.

112. РЯДКИ, обпалені вогнем //Десн. правда. – 1974. – 26 квіт.

Рец. на кн. Г. Бочарова „Жизнь и миг”.

113. БЕЗСМЕРТНИКИ //Десн. правда. – 1974. – 22 трав.

Рец. на кн. О. Ющенко „Безсмертники”.

114. ЕКЗАМЕН на мужність //Десн. правда. – 1974. – 14 черв.

Рец. на худ. фільм „Абітурієнтка”.

115. СПІВЗВУЧНІ часові //Десн. правда. – 1974. – 13 лип.

Рец. на кн. М. Турківського „Видноколо”.

116. З ДОРИГ близьких і далеких //Десн. правда. – 1974. – 25 верес.

Рец. на кн. А. Москаленка „Твого серця вогонь”.

117. ДЛЯ вас, книголюби //Десн. правда. – 1975. – 5 лют.

Інтерв'ю з головою обл. від – ня укр. респ. добровільного т – ва любителів кн. В.П.Панченком.

118. СТИГЛІ вишні //Десн. правда. – 1975. – 12 берез.

Рец. на кн. В. Чухліба „Червоні краплини вишень”.

119. МАГІСТРАЛЬ життя //Десн. правда. – 1975. – 29 берез.

Рец. на кн. С. Тельнюка і Л. Горлача „Магістраль века”.

120. СІЛЬКОР //Десн. правда. – 1975. – 12 лип.

Нарис про сількора ічнян. район. газ. І. Пелешука, по звірячому вбитого у тридцятих роках ХХ ст.

121. ПЕРШИЙ покiс //Десн. правда. – 1975. – 18 лип.

Рец. на кн. В. Трохліба „Голубі покоси”.

122. ВОНИ наблизили Перемогу //Десн. правда. – 1975. – 21 листоп.

Рец. на кн. С. Гуськова „Одна солдатская медаль”.

123. ПРО РАДОЩІ людські і болі //Десн. правда. – 1976. – 6 лют.

Рец. на кн. Г. Тютюнника „Крайнебо”.

124. З ГЛИБИНИ життя //Десн. правда. – 1976. – 8 трав.

Про твори О. Дмитренка, висунуті на здобуття респ. премії ім. М. Островського.

125. ТАК народжувалися традиції //Десн. правда. – 1978. – 1 верес.
Рец. на кн. М.Сосни „Так рождались традиции”.
126. ВОГОНЬ в одежі слова //Десн. правда. – 1979. – 9 черв.
До 90-річчя від дня народження поета С.М.Шуплика.
127. ОЙ, ВИ коні: Образок //Десн. правда. – 1979. – 17 серп.
128. СПІВЕЦЬ партизанського Лісограда: [С.М.Шуплик] //Літ. Україна. – 1980. – 18 берез.
Співавт. М.Шеремет.
129. ЮНІСТЬ йшла дорогами війни //Десн. правда. – 1987. – 6 берез.
Рец. на кн. „Ради жизни на земле”.
130. ЯБЛУКА з Довженкового саду: Фотонарис //Десн. правда. – 1987. - 14 жовт .
131. НА ЗЕМЛІ Остапа Вересая: Фотонарис //Десн. правда. – 1987. – 28 жовт.
132. СНОВСЬК. Сновецьк. Седнів: Фотонарис //Десн. правда. – 1987. – 21 листоп.
133. „Я ДО тебе, моя газето, у життя попрохав призначення”: Нарис (До 60-річчя срібнян. район. газ. „Срібнянщина”) //Чернігів. вісн. – 1995. – 17 лют.
134. ІНШОГО не дано /Інтерв’ю з журналістом, прозаїком, літературознавцем С. Павленком //Чернігів. вісн. – 1995. – 20 січ.
135. ВОГОНЬ в одежі слова: Нарис про партизан. поета С. Шуплика //Чернігів. вісн. – 1995. – 3 лют.
136. НА ЗЕМЛІ Чернігівській...: До 65-річчя від дня народження укр. письменника Г. Тютюнника // Літ. Україна. – 1996. – 8 груд.
137. БІЛЯ мартенівської печі: До 160-річчя від дня заснування обл. газети „Деснянська правда” //Чернігів. вісн. – 1998. – 30 січ.

ІСТОРІЯ ТА КРАЄЗНАВСТВО В ПУБЛІКАЦІЯХ ВІТАЛІЯ ЛЕУСА

138. ТУТ починається вулиця Шевченка //Чернігів. відом. – 2002. – 18 верес.
139. НА ПЕРЕХРЕСТІ : [Проспект Миру] //Чернігів. відом. – 2002. – 1 лют.
140. КРАСНА площа //Чернігів. відом.- 2002. – 15 лют.
141. ПРАЦЮВАЛИ Коцюбинський, Самійленко, Грінченко: [Будинок облдержадміністрації] //Чернігів. відом. – 2002. – 1 берез.
142. ЖИВА вода: [Чернігівський водогін] //Чернігів. відом.- 2002. – 15 берез.
143. ОДИН з мальовничих куточків :[Красна площа] //Чернігів. відом. – 2002.- 29 берез.

144. ЗУПИНЯЛИСЯ Пушкін, Шевченко: [Готель „Царьград”] //Чернігів. відом. – 2002. – 5 квіт.
145. ПРОСПЕКТ Миру //Чернігів. відом. – 2002. – 19 квіт.
146. ЖІНОЧА міністерська гімназія ... //Чернігів. відом. – 2002. – 26 квіт.
147. ДІМ, де живе музика: [Обл. філармонійний центр] //Чернігів. відом. – 2002. – 30 квіт.
148. ГАРМАТИ на Валю //Чернігів. відом. – 2002. – 8 трав.
149. ЩО ВИРІШУВАЛА міська дума? //Чернігів. відом. – 2002. – 17 трав.
150. У КОЛИШНЬОМУ будинку архієпископа //Чернігів. відом. – 2002. – 24 трав.
151. ОЛЕКСІЙСЬКИЙ пасаж //Чернігів. відом. – 2002. – 31 трав.
152. НА КОШТИ трудящих: Пам’ятник О.С.Пушкіну //Чернігів. відом. – 2002. – 7 черв.
153. ДЕ ЖИВ редактор і поет: [Л.І.Глібов] //Чернігів. відом. – 2002. – 14 черв.
154. І СТАЛИ визначними людьми //Чернігів. відом. – 2002. – 14 черв.
- Серед них – Г.І.Успенський, О.Л.Коцейовський, Д.І.Каченовський, І.А.Кочерга, Г.В.Нерода, Ю.М.Коцюбинський, В.М.Примаков та ін.
155. БУДИНОК Якова Лизогуба //Чернігів. відом. – 2002. – 27 черв.
156. КОЛЕГІУМ //Чернігів. відом. – 2002. – 5 лип.
157. ТЕАТР на Валю і Саксаганський //Чернігів. відом. – 2002. – 12 лип.
158. П’ЯТНИЦЬКА церква: до єднання //Чернігів. відом. – 2002. – 19 лип.
159. ЦИТАДЕЛЬ над Десною, або Кримінальний Омелян у Чернігові: [Дитинець] //Чернігів. відом. – 2002. – 26 лип.
160. ТРИУМФАЛЬНІ ворота //Чернігів. відом. – 2002. – 2 серп.
161. З БІОГРАФІЇ одного будинку: [Санепідемстанція] //Чернігів. відом. – 2002. – 9 серп.
162. ВУЛИЦЯ Михайла Коцюбинського //Чернігів. відом.- 2002. – 16 серп.
163. ВУЛИЦЯ Гетьмана Полуботка //Чернігів. відом. – 2002. – 23 серп.
164. МІСЬКА дума і брадмейстер : [Будинок пожежного т – ва] //Чернігів. відом. – 2002. – 30 серп.
165. БОРИСОГЛІБСЬКИЙ монастир і собор //Чернігів. відом. – 2002. – 11 жовт.
166. ДІМ, в якому творилося добро: [Будинок працелюбства] //Чернігів. відом. – 2002. – 18 жовт.
167. А ПОРЯД – знаменитий курган : [Повітове духовне училище] //Чернігів. відом. – 2002. – 1 листоп.
168. НИНІ – приміщення міськради //Чернігів. відом. – 2002. – 8 листоп.

169. ЖВАВО йшла торгівля : [торгова площа Торжок] //Чернігів. відом. – 2002. – 15 листоп.
170. ЗУСТРІЧАЛИ останнього царя, чекали Олександра Блока...: [Реальне училище] //Чернігів. відом. – 2002. – 22 листоп.
171. ЧЕРНІГІВСЬКА громадська бібліотека //Чернігів. відом. – 2002. – 6 груд.
172. НАЙБІЛЬША споруда дореволюційного міста: [Єпархіальне училище] //Чернігів. відом. – 2002. – 13 груд.
173. КРАСНИЙ міст //Чернігів. відом. – 2002. – 20 груд.
174. У САДИБІ Полуботка //Чернігів. відом. – 2003. – 10 січ.
175. МІСЬКА лікарня //Чернігів. відом. – 2003. – 24 січ.
176. СКАРБНИЦЯ мудрості : [Держ. обл. наук. б – ка ім. В.Г.Короленка] //Чернігів. відом. – 2003. – 14 лют.
177. КАТЕРИНИНСЬКА церква – візитка Чернігова //Чернігів. відом. – 2003. – 21 лют.
178. БУДИНОК на вулиці Молодчого : [Оціночно – статистичне бюро] //Чернігів. відом. – 2003. – 28 лют.
179. НА АЛТАР України : Пам'ятник Т.Г.Шевченка на Валу //Чернігів. відом. – 2003. – 7 берез.
180. НА ТИХІЙ Сіверянській [Оселя М.М.Коцюбинського] //Чернігів. відом. – 2003. – 14 берез.
181. АТЕНИ Лазаря Барановича : [Троїцько – Іллінський монастир] //Чернігів. відом. – 2003. – 21 берез.
182. ІНСТИТУТ фізметодів лікування //Чернігів. відом. – 2003. – 4 квіт.
183. ВЕЛИКОМУ сонцепоклоннику: [Пам'ятник М.М.Коцюбинському на його могилі] //Чернігів. відом. – 2003. – 25 квіт.
184. ОДИН з найстаріших навчальних закладів : [Медучилище] //Чернігів. відом. – 2003. – 2 трав.
185. НЕКРОПОЛЬ: [Болдині гори] //Чернігів. відом. – 2003. – 9 трав.
186. ПОЕТОВІ, байкареві, громадянину : [Л.І.Глібову] //Чернігів. відом. – 2003. – 16 трав.
187. ШЛЯХ на Київ //Чернігів. відом. – 2003. – 23 трав.
188. ПОВІНЬ на Десні //Чернігів. відом. – 2003. – 13 черв.
189. МОСКОВСЬКА слобідка, або „Кавказ” //Чернігів. відом. – 2003. – 4 лип.

190. ДЕСНА. Експансія на Дунай //Чернігів.відом. – 2003. – 4 лип.
191. ПОБЛИЗУ Болдиних гір //Чернігів. відом. – 2003. – 11 лип.
192. АНТОНІЄВІ печери //Чернігів. відом. – 2003. – 18 лип.
193. ХРАМ, до якого йдуть відпочити : [Чернігів. обл. академ. укр. муз. – драм. театр ім. Т.Г.Шевченка] //Чернігів. відом. – 2003. – 25 лип.
194. БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ інститут //Чернігів. відом. – 2003. – 1 серп.
195. ЄЛЕЦЬКИЙ узвіз //Чернігів. відом. – 2003. – 8 серп.
196. ВУЛИЦЯ П'ятницька //Чернігів. відом. – 2003. – 15 серп.
197. СКВЕР імені Миколи Попудренка //Чернігів. відом. – 2003. – 22 серп.
198. ТАМ, ДЕ колосилися жита : [Вул. Рокоссовського] //Чернігів. відом. – 2003. – 29 серп.
199. ПОШТА з глибини століть: [Приміщення першої пошти в Чернігові] //Чернігів. відом. – 2003. – 5 верес.

ЛІТЕРАТУРА ПРО ЖИТТЯ ТА ТВОРЧІСТЬ ВІТАЛІЯ ЛЕУСА

200. БЕРЕГОВИЙ В. Формула життя //Наш край. – 1994. – 4 лип.
201. СЕРДЮК П. Неповторність людських доль //Десн. правда. – 1995. – 1 черв.
202. ПУЛІНЕЦЬ П. Змужніння літератора //Десн. правда. – 1994. – 2 лип.
203. МАГУЛА М. Кордони душі людської //Десн. правда.– 2003. – 3 лип.
204. ЛЕУС Віталій Миколайович //Журналісти Чернігівщини: Зб. /Упоряд. Г.М. Желій – Чернігів, 1996. – С.138 – 139 .
205. КУШНІРЕНКО М. Два кольори //Чернігів. відом. – 2001. – 12 жовт. – С. 4.
206. ЯСКРАВО сяє „Ліхтарик” //Літ. Україна. – 2003. – 27 лют. – С. 6.
207. ХАЙ світить дітям „Ліхтарик” //Отчий край. – 2003. – №3 (берез.). – С. 6.
- Презентація всеукр. дитячої газети „Ліхтарик” (ред. В.Леус).
208. У НАЦІОНАЛЬНІЙ спілці письменників України //Літ. Україна. – 2003. – 3 квіт. – С. 1.
209. НАЗВАНО лауреатів міжнародної літературної премії „Тріумф” //Літ. Україна. – 2004. – 24 черв. – С. 2.; Пульс недели. – 2004. – 2 июня. – С. 3.
- Серед лауреатів – В.Леус.
210. СТУДЬОНОВА Л. Нові книги чернігівців //Літ. Чернігів. – 2004. – №3. – С. 179 – 187.

211. МИКОЛАЄНКО В. Кращі книги року //Десн. правда. – 2005. – 19 трав.
Серед лауреатів - В.Леус.
212. ЛЕУС Віталій Миколайович //Письменники Чернігівщини: Біобібліогр. довід.
– 2-е вид. – Чернігів; Ніжин, 2005. – С. 36 – 37.
213. ЛЕУС Віталій Миколайович //Письменники України: Біобібліогр. довід. – К.,
2006. – С. 230.
214. ТКАЧ М. Твори з гущі життя //Літ.Чернігів. – 2006. – № 3. – С.181 – 183.
215. БОНДАРЕНКО І. Серед переможців – наш земляк: [Вибр. детективні твори у
4 т.] //Десн. правда. – 2007. – 20 листоп.

Допоміжні покажчики

Іменний покажчик

А

Антоненко П. 4

Б

Баранович Л. 181

Березін Ю. 110

Береговий В. 200

Блок О. 170

Бондаренко І. 215

Бочаров Г. 112

Бугаєвич І.В. 111

В

Вересай О. 131

Віргуш Н. 108

Г

Глібов Л.І. 153, 186

Гнатюк І. 94

Горлач Л. 119

Грінченко Б. 141

Гуськов С. 122

Д

Дзюба С. 2, 16, 19

Дмитренко О. 109, 124

Довженко О. 130

Ж

Желій Г.М. 204

З

Забаштанський В. 101

К

Каченовський Д.І. 154

Кіпоренко М. 104

Коваленко Л. 90

Короленко В.Г. 176

Коцейовський О.Л. 154

Коцюбинський М.М. 141, 162, 180, 183

Коцюбинський Ю.М. 154

Кочерга І.А. 154

Крищенко В. 97

Кузьменко О. 3

Кушніренко М. 12, 205

Л

Лизогуб Я. 155

М

Магула М. 8, 11, 203

Мазур М. 1

Марченко П. 33

Медуниця М. 103

Миколаєнко В. 209

Молодчий О. 178

Москаленко А. 116

Н

Нерода Г.В. 154

Нижник І. 95

О

Олійник Б. 92, 100

Островський М. 124

Охріменко С. 16

П

Павленко С.О. 134

Панченко В.П. 117

Пелещук І. 120

Полуботок П. 163, 174

Попудренко М. 197

Примаков В.М. 154

Пулінець П. 202

Пушкін О.С. 144, 152

Р

Реп`ях С. 96 , 35

Рокоссовський К. 198

С

Саксаганський П.К. 157

Самійленко В. 141

Сердюк П. 201

Симоненко В. 91, 93

Сосна М. 125
Степанюк Б. 99
Струтинський В. 1
Студьонова Л. 208
Т
Тельнюк С. 119
Тимошенко Ю. 110
Ткач М. 214
Ткаченко В. 102
Трохліб В.121
Турківський М. 115
Тютюнник Г. 88, 123, 136
У
Успенський Г.І. 154
Х
Харченко М. 40
Ч
Чухліб В. 118
Ш
Шевченко Т.Г. 138, 144, 179,193
Шеремет М. 128
Шкільний В. 105
Шуплик С.М. 126, 128, 135
Ю
Ющенко О. 113

Зміст

Передмова.....	
Окремі видання творів Віталія Леуса.....	
Художні твори в часописах.....	
Публіцистичні твори, статті з питань літератури і культури.....	
Історія та краєзнавство в публікаціях Віталія Леуса.....	

Література про життя та творчість Віталія Леуса.....
Допоміжні покажчики.....
Іменний покажчик.....